

Program rozwoju świadomości

„Do 2013 roku myślałam, że wszystko jest OK. Przecież się rozwijałam – jedno studia, drugie, kursy, szkolenia, zmiana pracy, awans, kolejna podwyżka. Przez tyle lat przyswajałam masę informacji i dbałam o to, by umieć jak najwięcej. Zawsze wysoko ustawiona poprzeczka, szczególnie dla samej siebie. Perfekcjonistka. Ambitna, uśmiechnięta i skora do pomocy innym w każdym momencie. Niektórzy mówili, że to *‘na pokaz’*, choć tak naprawdę dla samej siebie, by choć przez chwilę poczuć się szczęśliwa.

Ale już od dawna coś mi nie grało.

Dalsza część historii..

Początkowo ignorowałam te drobne sygnały. Ból głowy w niedzielę przed spotkaniem z szefową. Ból brzucha z nadmiaru emocji, które dusiłam, by móc nazywać się *‘racjonalną’*. Niby zdrowo się odżywiałam, ale cały czas czułam ból, którego lekarze nie mogli właściwie zdiagnozować. Wyroków usłyszałam mnóstwo: Hashimoto, zespół drażliwego jelita, endometrioza, *„no taki Pani urok”* – brzmiał ten najdziwniejszy.

Szukałam pomocy u specjalistów, najpierw tych od tabletek, a potem tych od witamin i ziół. **Jednak im wyżej i dalej byłam na drabinie zawodowego sukcesu, tym więcej problemów zdrowotnych i emocjonalnych ukrywałam przed samą sobą.** Uśmiechnięta i ciągle zestresowana dążyłam do realizacji celów wyznaczonych dla mnie przez innych ludzi.

W 2013 roku powiedziałam STOP. U szczytu moich wyobrażeń o tym, co chciałam w życiu osiągnąć, rzuciłam pracę. **Bez planu.** Na złość sobie samej. W poczuciu ogromnego strachu, ale i ogarniającej ciało ulgi, że wreszcie nastąpi jakaś zmiana.

Nie wiedziałam co dalej. **Miałam 26 lat, 100 tysięcy w gotówce i partnera u boku, który powiedział: „kup sobie za to wolny czas”.** Czułam, że już dłużej nie dam rady, choć mój złęczony umysł chciał jechać dalej.

Zatrzymałam się. Zjechałam z autostrady na pobocze, choć myśli nie dawały mi spokoju – *‘co Ty robisz! To nielogiczne, nieracjonalne, niepoważne i nieodpowiedzialne’* – i takie było. Ale czułam, że przyszedł czas, by zadać sobie samej kilka ważnych pytań. Czas na to, by **przestać udawać przed sobą, że wszystko gra,** bo ludzie mi potakują, a w portfelu zgadza się hajs.

Dokonałam wyboru – nie wróciłam do pracy. Kupiłam sobie 2 lata i 8 miesięcy wolnego, by odkryć odpowiedź na pytanie: *‘czego mi w życiu brakuje, skoro pomimo tego, że osiągnęłam tak wiele, nadal nie czuję się naprawdę szczęśliwa’.*

Przestałam słuchać innych w poszukiwaniu sprawdzonych informacji. Przestałam myśleć o sobie jak o produkcie, który na rynku pracy tyle jest wart, ile umiejętności posiada.

Zwróciłam się w zupełnie inną stronę. **W stronę życiowej mądrości, która przez głębokie zrozumienie siebie i tego, co mnie otacza, wniosła w moje życie stan wewnętrznego spokoju.** Spokoju, jakiego nigdy wcześniej nie zaznałam i którego do dziś nie potrafię opisać słowami. A z tego spokoju zrodziło się we mnie prawdziwe szczęście – stan, który jest ze mną każdego dnia, bez względu na okoliczności.

Dziś wiem, że w 2013 roku zjechałam na pobocze na chwilę refleksji.

Wysiadłam z pędzącego auta, stanęłam na polu i zasiałam wtedy małe ziarnko, które po latach wydało piękne owoce. Poszłam dalej przez pole w nieznanym kierunku. Powoli, jeszcze wtedy w strachu, ale już z odwagą, że skoro w końcu idę sama, to znaczy, że jestem na właściwej drodze – na drodze do... odkrycia mojej własnej życiowej ścieżki.

Gdy po 7 latach obróciłam się za siebie i spojrzałam w kierunku miejsca, gdzie zostawiłam samochód, zobaczyłam wysokie drzewo, na którym wisały owoce – zdrowe i błyszczące w blasku słońca – najpiękniejsze.

Owoce głębokiej zmiany samej siebie, którą zapoczątkowała żarliwa chęć, by ŻYĆ INACZEJ i wiara, że CHCIEĆ, TO MÓC. Dostrzegłam, że już dawno znalazłam to, czego poszukiwałam. Odkryłam, że droga, którą szłam była moją własną ścieżką! Już od momentu, kiedy wysiadłam z samochodu, a może nawet – jeszcze wcześniej.

I dotarłam tam, gdzie nie spodziewałam się, że dotrę. Dotarłam tak głęboko do wnętrza samej siebie, że czuję i wiem, że słyszę mój wewnętrzny głos. Swobodnie przepływa przez mój cichy umysł. Pomaga mi iść moją własną drogą, co sprawia, że moje życie ma głęboki sens.

Intuicja jest w nas i każdy może ją odkryć. A wraz z nią życie jest pełniejsze. Nabiera barw. Stan spokoju po prostu jest, a życiowe wybory przychodzą.. nie, nie z łatwością, ale ze zrozumieniem tego, co wybrać, by pozostać w zgodzie ze sobą, a za to – choć warte jest każdych pieniędzy – nie można zapłacić żadną walutą.

Dzięki rozbudzonej intuicji odczujesz głęboki sens. Będziesz pełen spokoju i szczęśliwy wiedząc co tak naprawdę sprawia Ci radość i jak Twoje życie przynosi radość innym. Idąc swoją własną ścieżką odkryjesz jak zrobić tak, by Twoja – misja, powołanie, pasja i zawód – były dokładnie tym samym.

Po ponad 7 latach zgłębiania samej siebie mogę powiedzieć, że w końcu jestem po prostu sobą. Jestem kobietą, żoną, matką i przedsiębiorcą.

Jestem wolnym człowiekiem w tym świecie pełnym ograniczeń.

Z uwagą i każdego dnia słucham swojego wewnętrznego głosu i pomagam ludziom dokładnie w tym, co zrobiłam dla samej siebie – **pomagam ludziom pogłębić ich własną świadomość.** I dzięki temu wchodzą w głęboki kontakt z samym sobą. **A wszystko inne przychodzi wraz z tym.**

Wyrusz w podróż w nieznane, by dzięki rozwojowi swojej świadomości dotrzeć tam, gdzie od dawna pragniesz być... **tylko nadal jeszcze jedziesz autostradą.**

Może jesteś taki sam, jaka byłam ja. A może masz inną historię życiową. To nie ma znaczenia jeśli czujesz, że **to jest właściwy moment, by sięgnąć po zmianę i żyć inaczej.**

Zrób to, bo warto. I pozwól mi zrobić to, co potrafię najlepiej – **pozwól mi pomóc Ci zacząć** – u progu Twojej głębokiej i świadomej przemiany.”

<https://www.ewa-blonska.pl/rozwoj-swiadomosci>